

רחל מרחלת על כל העולם

הגילעדי של השבוע

נירמול

או נישואין?

יש כאלה שהנירמול עושה להם טוב, ויש כאלה שהנירמול עושה להם בעיות — אני, כמובן, מתכוונת לנירמול היחסים עם מצריים.

שני מועמדים מתחרים על תפקיד הניסוח התרבותי בשגרירות ישראל בקאהיר, שניהם עובדי רשות השידור. האחד הוא הכתב לענייני תברואה של הטלוויזיה, ויקטור נחמיאס, יליד אלכסנדריה ומי שיש לו הרבה חברים במצריים, והשני הוא הדוקטור הצעיר אהרון ברנע, איש הרדיו השולח מדי פעם את ידו גם אל הסלוויזיה.

אם ייבחר נחמיאס לא תהיה כלל בעיה. הוא פשוט יגיד לגברת נחמיאס לארונו את המיוזדות ואת הילדים — וכל המישר פהה תר מצריימה. הבעיות תחלנה אם יחליט הד"ר אהרון ברנע לבחור דווקא את ברנע.

כי לברנע אין אשה חוקית משלו והוא נמצא עתה בשיאו של רומן סוער עם העיתונאית עמליה ארגמן. כשאין לחצים, לא מוכרחים לדבר על חתונה, אבל כשיהפיתו הקאהירי מוצע, חייב אדם כברנע להחליט: פרידה מזו שאהבה נפשו או חופה וקידושין וכל השאר.

בין פרנסה

לאנציקלופדיה

אני רוצה להגיד לכם, שמה שעושה האינפלציה לאנשים זה ממש בלתי נסבל. לא האמנתי עד שראיתי במו עיני מה שקרה לצמד היפה שחי לו ממש כמו זוג יונים בדירה שכורה, צנועה וחמודה ברמת-אביב. לו קוראים צוקי צוקר, והוא אחד האחים בלהקת האחים והאחיות. לה קוראים רנה עלי, והיא ימאנית גיז עית אמיתית. האהבה שבין השניים היא משהו שלא מן העולם הזה. רק תנו להם לשבת ככה מחובקים ולנגן על גיטרה בבית, והם מוותרים לכם על כל בילוי אחר.

או אם כל כך טוב, למה כל כך רע? זה בדיוק מה שאני הולכת לספר לכם. הדירה של שני הידידים החמודים שלי הושכרה מקרובי מישפחה של דנה, ואתם יודעים איך זה כשיש עניינים עם המישר פחה. רק נגמר חווה השכירות, בתום

ד"ר אהרון ברנע ועמליה ארגמן המיצרים יקבעו את החתונה

זהבה שוחט השפתון הסגול

המפרכת ולאגור כוח בשביל זהבה, שהרי כל מי שמכיר אותה טוען שצריך הרבה כוח בשבילה. אבל הימים חלפו וגילעדי ללא זהבה. כשהוא יצא לטיול בן כמה ימים בשארם אל-שייח', ולא עם זהבה, הבנתי שזה הסוף.

הפעם החלטתי להבין את המכניזם של גילעדי בכל הנוגע לאהבות שלו. את הטלפון של החבר של זהבה אין לי, ובבית חוריה, במושב חצב, אין טלפון. לכן לא הייתי יכולה לקבל הסברים מפיה. אז פניתי לטוס עצמו ושאלתי: "מדוע זה ככה?" השיב לי גילעדי בקול של כדורסל: "לא סבלתי את סימני השפתון הסגול שהיא השאירה לי על כל הסודורים."

זה ששיחק בסלוויזיה את פטרוצ'י ושי בנה כל הזמן את הבית שלו. כשקטי היתה מגיעה לניו-יורק היא היתה מתקבלת שם בכבוד מלכים. הצעירה לילית רומניה הרגישה בניו-יורק כמו מלכה. לימודינה מפוארת הובילה אותה למיסעדות ולמועדוני-לילה הכי טובים, כשלידה, על המושב הרך של הלימודינה, רוכב פטרו-צ'לי, אביר חלומותיהן של צעירות רבות בישראל.

לפני כמה חודשים היא החליטה סופית: אבישר. עתה טוב החליטה סופית: ניומן. אבל במה שנוגע לניומן היא אמרה ועשר תה. למרות חרב הפיטורין המאיימת עתה על כל מי שעושה פיפס באר-נל, היא נטר לה חופשה-ללא-תשלום לחצי שנה ועברה לניו-יורק.

אם חצי-שנה של ניסיון לא תספיק, וקטי תופיע פיתאום במטוס של אל-נל, שלא בנוסעת במחלקה הראשונה, או אני באמת לא יודעת מה היא רוצה מהחיים.

השנה הראשונה, והופ, העלו להם את דמי השכירות מ-2000 לירות לחודש ל-6000. אתם יכולים לחאר לכם איזה שוק הם קיבלו. אבל זה לא נגמר כל כך פשוט. היה ריב גדול בתוך המישפחה, ובסוף הורידו להם את דמי השכירות ל-4000 לירות לחודש.

אלא מה? עכשיו יש מצב קשה בעיסוקי השעשוע והבידור. אין הופעות ואין פרנסה צוקי. או הבהור יושב בבית וחושב איך לעשות עסקים ולהתעשר בקלות. ובינתיים הכיסים ריקים. הראש של דנה, לעומת זאת, הוא יותר באדמה. היא הבינה שהמצב חמור והחליטה לשאת בעצמה

צוקי צוקר ורנה עלי ניו יורק את המישפחה?

בעול הפרנסה. עתה היא מסתובבת בבית לבית ומוכרת ספרים ואנציקלופדיות ב"תשלומים. ותאמינו או לא, זה פשוט הולך לה. היא מביאה הביתה כסף טוב וממש מצילה את המצב. מי שלא מרגיש כל כך געים, זה צוקי. הוא הרי הגבר בבית, אבל המצב קשה והבהור הוא אמן ואמנים לא יכולים למכור אנציקלופדיות.

נשיקה

בבית'מישפט

השופט אלישע שינבויים רק חשב כי לפניו עוד מישפט גירושין. סוזי היימן, רעייתו של היהלומן יצחק היימן דרשה הרבה מאד כסף כדמי-מונות. הסכומים שעלו בעת העדויות, סיפרו על מיליונים רבים של דולרים, וחפצי אמנות במילי-יונים נוספים. העובדה שבינתיים הפך היהלומן דלפון לא הפריעה לאשה לדרוש הרבה מאד מבעלה.

אולם הבעל לא טמן ידו בצלחת. כדי להקטין את דרישת אשתו הוא החליט לגלות את בגידותיה. האשה החמדנית נאלצה להודות בבית-הלמישפט על רומן שהיה לה עם מורה הנהיגה שלה: "לא שכחתי איתו, אבל נכון שהתנשקנו." היא סיפרה.

שינבויים הדתי רצה לדעת אם להתנשק זו בגידה. לעזרתו בא עורך-דינו החילוני של היימן, מרדכי "מוטי" שורר. "הרמב"ם אמר, ציטט שורר, "מה מר ליך על אשה שם רע? שראו אותם מתנשקים או מגפפים זה את זה".

הרמב"ם שיכנע את השופט. או אם אתן רוצות להגוד קצת בבעלים שלכם, לא עם מורה-הנהיגה ובלי נישוקים.